

Szegedi Ítéltábla

Bf.III.119/2015/17.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2015. június 16. tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta és 2015. június 19. napján kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt az **I.rendű vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2014. december 17. napján kihirdetett **8.B.390/2013/93.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak társtettesként elkövetett emberölés büntetteként minősített cselekményét társtettesként elkövetett testi sértés büntettének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés és (8) bekezdés 2. fordulat],

I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II. r. és IV.rendű vádlott neve IV. r. vádlottaknak a tényállás IV/a. pontbeli társtettesként, illetve bűnsegédként elkövetett kényszervallatás büntetteként minősített cselekményét

I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak esetében társtettesként elkövetett bántalmazás hivatalos eljárásban büntettének [Btk. 301. § (1) bekezdés és (2) bekezdés],

IV. r. vádlott esetében bűnsegédként elkövetett bántalmazás hivatalos eljárásban büntettének [1978. évi IV. törvény 226. § (1) bekezdés] **minősíti.**

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 12 (tizenkettő) évre,

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 10 (tíz) évre **enyhíti.**

I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak a szabadságvesztésből legkorábban annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak egyetemlegesen 407.048.- (négy-száz-hétezer-negyvennyolc) forint, I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottak egyetemlegesen 39.641.- (harminckilencezer-hatszáznegyvenegy) forint első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget kötelesek megfizetni.

A bűnügyi költségnek az állam által viselt részére vonatkozó rendelkezést **mellőzi**.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztésbe a 2014. december 17. napjától 2015. június 19. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság **I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat** társtettesként elkövetett emberölés büntette [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) és j) pont], 3 rb. társtettesként elkövetett kényszervallatás büntette [Btk. 303. § (1) bekezdés 1 rendbeli esetében (2) bekezdés], 4 rb. társtettesként elkövetett jogellenes fogvatartás büntette [Btk. 304. § (1) bekezdés, 2 rb. esetében (2) bekezdés b) pont], társtettesként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette [Btk. 301. § (1) bekezdés], 5 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1), (2) és (4) bekezdés b) pont] és 4 rb. közokirat-hamisítás büntette [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont] miatt - halmazati büntetésül - életfogytig tartó, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra,

II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat társtettesként elkövetett emberölés büntette [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) és j) pont], 3 rb. társtettesként elkövetett kényszervallatás büntette [Btk. 303. § (1) bekezdés 1 rendbeli esetében (2) bekezdés] 2 rb. társtettesként elkövetett jogellenes fogvatartás büntette [Btk. 304. § (1) bekezdés 1 rendbeli esetében (2) bekezdés b) pont], társtettesként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette [Btk. 301. § (1) bekezdés] és 4 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1), (2) és (4) bekezdés b) pont] miatt -

halmazati büntetésül - 20 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra,

III.rendű vádlott neve III. r. vádlottat 2 rb. társtettesként elkövetett jogellenes fogvatartás büntette [Btk. 304. § (1) bekezdés 1 rendbeli esetében (2) bekezdés b) pont] és társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1), (2) és (4) bekezdés b) pont] miatt - halmazati büntetésül - 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre,

IV.rendű vádlott neve IV. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett kényszervallatás büntette [1978. évi IV. tv. 227. § (1) bekezdés] miatt 8 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte.

III. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtását 5 év, IV. r. vádlott vonatkozásában 2 év próbaidőre felfüggesztette.

Úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztésből legkorábban I.rendű vádlott neve I. r. vádlott 25 év kitöltése után, II.rendű vádlott neve II. r. vádlott és végrehajtásának elrendelése esetén III. r. vádlott kétharmad részének kitöltését követő napon, IV. r. vádlott végrehajtásának elrendelése esetén háromnegyed részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A szabadságvesztésbe I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és II.rendű vádlott neve II. r. vádlott által 2013. április 9. napjától 2014. december 17. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

I. r. vádlottat 1 rb. közokirat-hamisítás büntette [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

A Kecskeméti Törvényszék bűnjelnyilvántartásában Bny.I.166/2013/1-35. tételszám alatt bevételezett bűnjelek lefoglalását megszüntette és az 1-13., 16-19. 21-27. és 29-35. sorszám alattiakat megsemmisíteni,

a 14. és 15. sorszám alattiakat a Kiskőrösi Rendőrkapitányságnak,

a 20. sorszám alattit II.rendű vádlott neve II. r. vádlottnak kiadni,

a 28. sorszám alattit az iratokhoz csatolni rendelte.

Kötelezte I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat 43.735.- forint,

II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat 40.354.- forint,

IV.rendű vádlott neve IV. r. vádlottat 12.000.- forint,

I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottakat egyetemlegesen 359.879.- forint,

I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottakat egyetemlegesen 30.340.- forint,

I.rendű vádlott neve I. r., II. r. és IV. r. vádlottakat egyetemlegesen 18.874.- forint,

I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottakat egyetemlegesen 23.918.- forint

bűnügyi költség megfizetésére az államnak,

a fennmaradó 62.892.- forint bűnügyi költségről akként rendelkezett, hogy az állam viseli.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be:

- az ügyész, III. r. és IV. r. vádlottak terhére súlyosításért, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében,

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és védője egyezően az emberölés büntette vonatkozásában a minősítés megváltoztatása és halált okozó testi sértés büntettének megállapítása, valamint a vádirat II-V. pontjában írt cselekményekkel kapcsolatban elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentés, továbbá a büntetés enyhítése érdekében,

- II.rendű vádlott neve II. r. vádlott és védője egyezően a vádlott teljes körű felmentése érdekében, elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában,

- III. r. vádlott védője részben bűncselekmény hiányában, részben bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében,

- IV. r. vádlott védője elsődlegesen bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében, másodlagosan eltérő minősítés, bántalmazás hivatalos eljárásban büntettének [1978. évi IV. tv. 226. §] megállapítása és erre figyelemmel enyhébb büntetés kiszabása érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.241/2014/7-II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést azzal a módosítással tartotta fenn, hogy III. r. és IV. r. vádlottakkal szemben hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását indítványozta. A tényállást kismértékben hiányosnak találta [Be. 351. § (2) bekezdés b) pont 2. fordulat], ezért a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja értelmében annak kiegészítése és helyesbítése mellett az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítélet tábla I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottak terhére társtettesként elkövetett testi sértés büntetteként értékelt cselekményeket a Btk. 164. § (4) bekezdés b) pontjának 1. fordulata szerint is minősítse. III. r. és IV. r. vádlottak esetében a szabadságvesztés tartamának súlyosítása és velük szemben közügyektől eltiltás kiszabása mellett, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést és a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezésből a büntetés végrehajtása esetén kitélt mellőzze, egyebekben az első fokú ítéletet valamennyi vádlott vonatkozásában hagyja helyben. A bűnösségi körülményeket is észrevételezte.

A másodfokú eljárásban I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II. r. és III.rendű vádlott

neve III. r. vádlottak védői fellebbezéseiket írásban indokolták.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védőjének álláspontja szerint az elsőfokú bíróság sértett I. sérelmére elkövetett cselekmények büntetőjogi értékelésekor, a tényállás megállapítása és a jogi értékelés során is tévedett. Tévesen járt el, amikor a vádlottak védekezésének azon részeit, melyeket egyéb bizonyítékok alátámasztottak nem tette a tényállás részévé, továbbá amikor bizonyítékként elfogadta **(1. sz. szakértő neve)** és **(2. sz. szakértő neve)** szakértők nyomozás során adott orvosszakértői véleményét. Ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy a kirendelésben foglaltaknak kizárólag **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő felelt meg, ugyanis a 9/2006. (II.27.) IM számú rendelet 2. számú mellékletének 17. és 26. pontja alapján az igazságügyi orvostani szakértő működéséhez igazságügyi orvostani szakvizsgára van szükség, **(2. sz. szakértő neve)** szakértő pedig, mint a patológia szakértője ilyen szakvizsgával nem rendelkezik. Ezen túlmenően az orvosszakértők kirendelése sem volt törvényes, mert a Be. 29. § c) pontja alapján a rendőrség hivatásos állományú tagja által elkövetett bármilyen bűncselekmény esetén kizárólag az ügyészség végzi a nyomozást, a szakértők kirendelését pedig mint nyomozati cselekményt a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztálya rendelte el határozatával, amire hatáskörrel nem rendelkezett. Ugyanakkor, az előzetes igazságügyi orvosszakértői véleményt és a kiegészítő orvosszakértői véleményt egyedül **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő terjesztette elő, és sem a nyomozó hatóság, sem a bíróság nem nyilatkozta **(2. sz. szakértő neve)** szakértőt, hogy ezek megállapításaival egyetért-e, mellyel a Be. 101. § (2) és 108. § (4) bekezdését sértették meg. Mindezekre figyelemmel, a Be. 78. § (4) bekezdése alapján a két szakértő által előterjesztett orvosszakértői vélemények bizonyítékként nem értékelhetők, így a tényállásnak a szakvéleményekkel alátámasztott részei nem megalapozottak.

További álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eshetőleges szándékkal elkövetett emberölés büntetnének megállapításához a bizonyítékok téves értékelésével jutott. Tévesen értékelte az eszköz hiányát, a vádlottak tudattartalmát, a motívumot, I.rendű vádlott neve I. r. vádlott személyiségét, a a rendőri munkához való kötődését, az elkövetés helyét, a két vádlottnak a sértett által kiváltott indulatát, a sértett testfelépítését, a sértett bántalmazás közbeni állapotát, a vádlottaknak a sértett kritikus állapotához való viszonyulását, az ennek elhárítására történő törekvésüket és viszonyulásukat. Mindezek alapján jól nyomon követhető, hogy az elsőfokú bíróság a halálos eredményhez vezető cselekmény értékelése során mindösszesen a jogellenesen beszerezett és felhasznált bizonyítékokat vette figyelembe. A BH 2000. 523. számú eseti döntés, amelyre hivatkozott, sem a jelen ügyben felmerült problémákra vonatkozik. Az orvosszakértői vélemény

nem áll teljes összhangban az egyéb bizonyítékokkal, mert nem ad eligazítást a tekintetben, hogy mi vezetett a bordák töréséhez, mivel **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő e tárgyban a szakvéleményében és a tárgyaláson történt meghallgatásakor eltérő véleményt adott. Álláspontja szerint csak azt a következtetést lehet levonni, hogy a vádlottak tudata a halálos eredmény bekövetkezését nem fogta át. Nincs olyan bizonyíték, amely arra utalna, hogy a halál szükségszerű, elkerülhetetlen bekövetkeztét előre látták volna. Ezért, a sértett halála tekintetében legfeljebb a gondatlanságuk merülhet fel. A fentiekre tekintettel, sértett 1 sérelmére elkövetett cselekmény vonatkozásában az első fokú ítélet megváltoztatását, és a cselekménynek halált okozó testi sértés büntettként való minősítését indítványozta.

Sértett 2 és **sértett 3** sérelmére elkövetett cselekményekkel (vádirat V. pontja, tényállás III. pontja) kapcsolatban is álláspontja az volt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helytelenül értékelte, így a megállapított tényállás és az abból levont jogi következtetés is helytelen. Több bizonyíték volt arra, hogy **sértett 3** sértetten külsérelmi nyomok nem voltak, így kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy valóban bántalmazták volna, nem bizonyított fejének hóba nyomása, így a sanyargatása sem. Ezért, e tényállási ponthoz tartozó cselekmények miatt a jogellenes fogvatartás büntettként és testi sértés büntettként megállapítása álláspontja szerint kizárt, és az ehhez kapcsolódó, I.rendű vádlott neve I. r. vádlott terhére megállapított közokirat-hamisítás büntette kétséget kizáróan nem bizonyított.

Sértett 2 sérelmére elkövetett cselekménnyel kapcsolatban még hangsúlyozta, hogy az állítólagos bántalmazását csak a sértett tanúvallomása támasztotta alá, amely a terheltek tagadásával szemben nem lehet elégséges bizonyíték. Már csak azért sem, mert sértett 2 tanúvallomásaiban bizonyítottan valótlan állított abban, hogy hogyan, mikor, kivel állították elő, ki volt jelen a rendőrsőn, illetve sérüléseinek gyógytartama és következményei tekintetében.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védőjének álláspontja szerint az elsőfokú bíróság anyagi jogszabályt helytelenül alkalmazott, nem, illetve hiányosan állapított meg tényállást sértett 1 sérelmére elkövetett cselekménnyel kapcsolatban, és az indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Ezen túlmenően a szükséges körben a kellő bizonyítást nem folytatta le, ezáltal az ítélete megalapozatlan, érdemi felülbírálatra nem alkalmas.

A bizonyítás hiányosságának azt tartotta, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte **(3. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő eljárásba történő bevonását, és meghallgatását.

Megalapozatlannak az első fokú ítéletet azért tartotta, mivel sértett 1 sértettnek olyan sérülése, amely létfontosságú szervet ért volna nem keletkezett, ezért bizonyossággal nem állapítható meg,

hogy bármelyik vádlott taposta vagy ugrált volna rajta.

Megalapozatlan és iratellenes az elsőfokú bíróság azon ítéleti megállapítása is, miszerint a mellkasi instabilitással járó sokszoros bordatörés és szegycsont-törés ugyanúgy a sértett halálához vezetett volna, mint a zsírembólia. A rendelkezésre álló adatok alapján ugyanis arra a következtetésre lehet jutni, hogy a sorozat-bordatörések az újraélesztés során keletkeztek.

Kifogásolta, hogy:

- Az elsőfokú bíróság nem foglalkozott azzal a körülménnyel, hogy a legutolsó bántalmazási sorozat okozta-e a sértett halálát, illetve ennek elmaradása esetén bekövetkezett volna-e a halálos eredmény, és nem vette figyelembe, hogy a cselekménysorozatnak egymástól jól elkülöníthető szakaszai voltak valamint, hogy bizonyítható módon a fizikai sérülést okozó bántalmazásnál II.rendű vádlott neve II. r. vádlott nem volt jelen.

- Nem vette figyelembe, hogy **1. sz.** tanú nem volt elfogulatlanak tekinthető, hiszen neki kellett volna megakadályozni, mint rangidős rendőrnek a bűncselekmény elkövetését, ugyanakkor, hogy a nyomozás során, az ügyészi kihallgatásakor, illetve a bíróságon II.rendű vádlott neve II. r. vádlottra vonatkozóan fokozatosan tett terhelő vallomásokat, nyilván attól való félelmében, hogy neki is baja lehet. Viszont, egyik esetben sem vallotta azt, hogy látta volna, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott is bántalmazta a sértettet.

- A szándék megítélése szempontjából tévesen értékelte az alanyi és tárgyi tényezőket, így az eszközként használt gumibotot, hiszen az emberi élet kioltására nem alkalmas, a vádlottaknak a sértett megmentése érdekében tanúsított magatartását, a bántalmazás szakaszos jellegét és, hogy a látott bántalmazást 1. sz. tanú nem értékelte olyannak, ami miatt neki is be kellett volna avatkoznia.

- Nem indokolta meg a I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottaknak sértett I bántalmazása kapcsán miért állapítható meg a szándékegysége, hogy a sértett egyes sérülései mikor keletkeztek, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott az egyes bántalmazások idején hol tartózkodott, melyik erőbehatást ki, hogyan és főleg mikor fejtette ki. Ezen körülmények vizsgálata ugyanis II.rendű vádlott neve II. r. vádlott felmentéséhez vezetett volna.

- Nem vette figyelembe, hogy maga I.rendű vádlott neve I. r. vádlott észrevétele az volt, II.rendű vádlott neve II. r. vádlott nem vett részt a bántalmazási cselekményben.

- Nem vizsgálta, hogy a kényszervallatást megvalósító cselekmény mikor fordult át élet elleni cselekménnyé, nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a bántalmazás első szakasza dulakodás jellegű volt, hogy az egyes bántalmazási szakaszok között mindkét vádlott a "robotzsaruból" megállapíthatóan egyéb munkát végzett, így a sértett bántalmazása tipikusan kényszervallatás volt,

és a szándék nem testi sértésre irányult, hanem a fizikai erőszak, a kényszervallatás eszköze volt, amit **2. sz.** és 1. sz. tanú is így látott.

Mindezek mellett, álláspontja szerint, semmilyen bizonyíték nincs arra, hogy sértett 1 esetében II.rendű vádlott neve II. r. vádlott jelenlétében került sor olyan sérülés előidézésére, amely akár súlyos, vagy életveszélyes állapotot idézett volna elő. Ezért sértett 1 sérelmére elkövetett cselekmények körében II.rendű vádlott neve II. r. vádlott bűnössége a kényszervallatás büntettének kivételével nem bizonyítható.

III. r. vádlott védőjének álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett a tényállás megállapítása és jogi értékelése során, mert nem csupán az igazoltatás, hanem a vádlott intézkedése is jogszerű volt, így a személyi szabadság elvonása nem volt jogellenes. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a bántalmazások tekintetében kizárólag a sértetti vallomásokot fogadta el annak ellenére, hogy az ambuláns kezelőlapokon semmilyen sérülést, friss külsérelmi nyomot nem rögzítettek, és maga az orvosszakértői vélemény is azt tartalmazza, hogy a vonatkozó tanúvallomások igen ellentmondásosak. Mivel a mentőorvos tanúvallomása és az orvosi dokumentáció teljes mértékben megerősíti III. r. vádlott védekezését, az ezzel ellentétes tényállás ellentmondásos. Mindezek alapján kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a sértettet, illetve a sértetteket bármilyen módon bántalmazták volna, ezért a jogellenes fogvatartás büntette alól bűncselekmény hiánya miatt, a könnyű testi sértés büntette alól bizonyítottság hiánya miatt indítványozta III. r. vádlott felmentését.

A fellebbezési nyilvános ülésen **IV. r. vádlott védője** a vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentését arra alapította, hogy csak egyetlen tanúvallomás, sértett 4 vallomása állt rendelkezésre.

A cselekmény bántalmazás hivatalos eljárásban büntetteként való minősítését arra alapítottan indítványozta, hogy **sértett 4**, I.rendű vádlott neve I. r. vádlott általi bántalmazása nem a vallomás kikényszerítése céljából történt, hiszen a sértett már kihallgatásának elején beismerte a gyanúsítás tárgyát képező cselekményt. Maga sértett **4** is azt vallotta, a bántalmazás a vallomástételben nem befolyásolta, nem is tudta miért bántalmazták, a vallomását nem emiatt tette meg. A kényszervallatás pedig célzatos cselekmény, a bántalmazás vallatás céljából történik. Ezért, álláspontja szerint, a cselekmény helyes minősítése bántalmazás hivatalos eljárásban büntette, melynek IV. r. vádlott pszichikai bűnsegéde volt. Ennek kapcsán viszont indítványozta figyelembe venni, hogy IV. r. vádlottnak fizikai adottsága és a rendőrsön uralkodó személyi viszonyok miatt objektíve sem állt fenn a lehetősége, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott általi bántalmazást megakadályozza és, hogy miután I.rendű vádlott neve I. r. vádlott elhagyta a helyiséget, a

bántalmazás miatt rosszallását fejezte ki 3. sz. tanú vallomása szerint. Enyhébb büntetésként IV. r. vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazásával pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

Az ítélet tábla a vádlottak, illetve a védők fellebbezését ítélte részben alaposnak.

II. rendű vádlott neve II. r. vádlott védője bizonyítási indítványt terjesztett elő. Arra tekintettel, hogy az általa beszerzett **(3. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő magánvéleményét az elsőfokú bíróság okirati bizonyítékként használta fel, indítványozta **(3. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő szakértőkénti bevonását, meghallgatását, véleménye, illetőleg **(1. sz. szakértő neve)** orvosszakértő véleménye közötti ellentmondások feloldását, valamint **(3. sz. szakértő neve)**-nak a bizonyítási indítványához csatolt kiegészítő orvosszakértői véleményének bizonyítékként történő elfogadását.

Az ítélet tábla a további bizonyítást szükségtelennek tartotta. Az ügyben a nyomozás során beszerzett orvosszakértői vélemény, valamint a kiegészítő orvosszakértői vélemény aggálytalan, az ellentmondások **(1. sz. szakértő neve)** és **(2. sz. szakértő neve)** szakértők tárgyaláson történt meghallgatásával feloldásra kerültek. Így sértett 1 halála okával kapcsolatban további bizonyításra nincs szükség. Ezért, II. rendű vádlott neve II. r. vádlott védőjének bizonyítás elrendelésére és tárgyalás kitűzésére vonatkozó indítványát elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván, az ítélet tábla az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó adataira, és III. r. vádlott, valamint IV. r. vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatára figyelemmel kiegészítette, illetőleg helyesbítette az alábbiak szerint:

III. r. vádlott élettársa rendőr, havi jövedelme bruttó 200.000.- forint körüli.

IV. r. vádlott jelenleg mint próbaidős dolgozik, de a szülei és élettársa tartják el, az élettársa rendőr, jövedelméről a vádlott nyilatkozni nem tudott.

A 8. oldal 3. bekezdésében lévő, a hivatalos személy fogalmának jogi értelmezését a jogi indokolás részének tekinti.

A 31. oldal 3. bekezdését kiegészíti azzal, hogy sértett 1 élő állapotban elszenvedett sérülései és halála között közvetlen ok-okozati összefüggés állt fenn.

A jogi indokolás 106. oldal, alulról a 2. bekezdésében lévő I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak vonatkozásában készült igazságügyi pszichológus szakértői vélemények megállapításait a tényállás részének tekinti.

A tényállás I. pontját kiegészíti azzal, hogy a Kecskeméti Járási Ügyészség garázdaság vétsége és más bűncselekmény miatt indult büntetőügyben, a 2013. május 2. napján kelt B.564/2013/7. számú határozatával sértett 2-vel szemben, a 2013. május 2. napján kelt B.564/2013/8. számú határozatával 4. sz. tanúval szemben a vádemelést a Be. 222. § (1) bekezdése alapján 1 évi időtartamra elhalasztotta azzal, hogy ez idő alatt pártfogó felügyelet alatt állnak (nyomozati iratok V. kötet).

A tényállás IV/a) pontját kiegészíti azzal, hogy az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt indult nyomozást a Kiskőrösi Rendőrkapitányság a 2013. szeptember 25. napján kelt 351/2013.bü. számú határozatával a Be. 190. § (1) bekezdés a) pontja alapján - mivel a cselekmény nem bűncselekmény - megszüntette (elsőfokú bírósági iratok V. kötet 90. sorszámú jegyzőkönyvhöz csatolt határozat).

Nyilvánvaló elírás miatt helyesen a 10. oldal 3. bekezdésében az I. r. vádlott vezetéckneve [vezetéknév], a 12. oldal 4. bekezdésében I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és a 11. oldal 2. bekezdésében az elkövetési érték 500.000.- forint.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, mely a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A védők által felvetett megalapozatlansági okokkal kapcsolatban az ítéletábra először azt vizsgálta, hogy az orvosszakértői vélemények törvényesen beszerzett, és felhasználható bizonyítékok voltak-e. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védőjének **(2. sz. szakértő neve)** patológus szakértő eljárásával kapcsolatos kifogását, illetve a szakértői kirendelő végzéssel kapcsolatos kifogását nem osztotta.

A Be. 101. § (2) bekezdése szerint a halál oka és körülményei vizsgálatánál két szakértőt kell alkalmazni. A törvény nem szól arról milyen legyen e szakértők szakmai kompetenciája. A halál okának megállapítása igazságügyi orvosi boncolás során történik. A 282/2007. (X.26.) Korm. rendelet 2. § (3) bekezdése szerint a rendelet 2. számú mellékletének 1/a. pontja szerinti

szakkérdésben - mely az igazságügyi boncolás - kizárólag az eljárásra jogosult egyetemi intézet vagy intézmény két olyan szakértője járhat el, akik közül az egyik igazságügyi orvostan szakterületen, a másik igazságügyi orvostan vagy patológia szakterületen szerepel a névjegyzékben. A szakvélemény adására kizárólagosan feljogosított szervek közé tartozik a Kecskeméti Szakértői Intézet is, és a 4. § (2) bekezdése szerint, ha az (1) bekezdés alapján eljárásra jogosult intézmény, intézet vagy más állami szerv kizárási vagy egyéb ok miatt akadályozva van, más szerv, illetve szakértő is kirendelhető. A fentiekre tekintettel **(2. sz. szakértő neve)** igazságügyi patológus szakértő annak ellenére, hogy nem a Kecskeméti Szakértői Intézet szakértője, sértett 1 igazságügyi orvosi boncolása során és halála okának megállapításánál eljárhatott. **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő pedig azért járhatott el, mert a Kecskeméti Szakértői Intézet szakértője, és igazságügyi orvostan szakterületen szerepel a névjegyzékben. Mindezekből megállapítható, hogy az ügyben mindkét szakértő rendelkezett kompetenciával az orvosszakértői vélemény előterjesztésére. Kétségtelen, hogy a kiegészítő szakvéleményt írásban egyedül **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő terjesztette elő, de a szakértők tárgyaláson történt meghallgatása során felolvasásra került, és **(2. sz. szakértő neve)** szakértő úgy nyilatkozott, hogy ezzel is mindenben egyetért. Az előzetes szakértői véleményt pedig az elsőfokú bíróság nem tette bizonyítás anyagává, és bizonyítékként sem értékelte.

Nem történt eljárási szabálysértés azáltal sem, hogy a két szakértőt a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztálya rendelte ki határozatával. A kirendelésre ugyanis 2013. április 9. napján került sor, és ugyanezen a napon került sor az eljárás áttételére a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Kecskeméti Nyomozó Ügyészséghez a Be. 172. § (3) bekezdésére hivatkozással. Mivel egy napon történt a szakértők kirendelése és az áttétel, törvénysértés nem történt, de nem történt volna akkor sem, ha a kirendelés az áttétel előtt, vagy után történt volna.

A fentiekből következik, hogy megalapozatlanság miatti hatályon kívül helyezésre nincs lehetőség.

A felmentésre irányuló fellebbezések a bizonyítékok értékelését támadják. Azt kifogásolják, hogy a tényállás I-IV. pontja szerinti cselekményeknél az elsőfokú bíróság a sértettek vallomását, a V. pontbeli cselekménynél pedig a további terhelő tanúk vallomását fogadta el.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást teljes körűen lefolytatta, maradéktalanul eleget tett tényállás-felderítési kötelezettségének. Valamennyi tényállási pont tekintetében a bizonyítékokat egyenként és egymással összevetve is értékelte, mérlegelési körébe vonta. Helytálló indokát adta annak, hogy mely bizonyítékokat fogadta el, illetve melyeket vetette el.

Ami a tényállás I-IV. pontja szerinti cselekményeket illeti, az érintett vádlottak e cselekményeket tagadták. Az elsőfokú bíróság a tanúvallomások, az okirati bizonyítékok, az orvosszakértői vélemények és elsősorban sértett **2**, **sértett 5**, **sértett 3** és sértett **4** sértettek tanúvallomásai, a további közvetlen és közvetett tanúvallomások, a felismerésre bemutatásról készült jegyzőkönyvek, a híváslisták adatai és az orvosi dokumentációk adatai alapján megalapozott tényállást állapított meg. A sértettek vallomásai élményszerűek voltak, és azokat a további egyéb bizonyítékok mindenben alátámasztották. Az elsőfokú bíróság kellő indokát adta annak is, hogy az egyes vallomásokban észlelhető nem releváns eltérések miből adódtak, és úgy foglalt állást, hogy ez az egyes vallomások valóságtartalmát, illetve a vallomástevők szavahihetőségét nem tette kétségesé.

A tényállás V. pontja szerinti cselekménnyel kapcsolatban I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak a bűncselekmény elkövetését szintén tagadták. Védekezésük szerint a sértett ellenállásának megtörése érdekében alkalmaztak testi kényszert, lehetséges, hogy erőteljesebben léptek fel sértett **1** sértettel szemben, de így is csupán csak nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket okozhattak neki. A sértett további sérüléseinek keletkezését az ellenállása miatti indirekt módon történő erőbehatással, illetve az újraélesztés során történt behatással magyarázták. Az elsőfokú bíróság e cselekménnyel kapcsolatban is kimerítően megindokolta, hogy a vádlottak védekezésével szemben miért a terhelő bizonyítékokat, így különösen **2. sz.** és **1. sz.** rendőr tanúk vallomását, a helyszíni szemle adatait, a mentős tanúk vallomását, a híváslisták adatait és az okirati bizonyítékokat, valamint az igazságügyi orvosszakértők véleményét fogadta el. Részletes indokát adta annak is, hogy elsődlegesen miért **2. sz.** és **1. sz.** tanúk vallomására alapította a tényállást.

Kétségtelen, hogy **2. sz.** tanú konkrétan a bántalmazásokat nem látta, csak a hangokat hallotta, **1. sz.** tanú pedig I.rendű vádlott neve I. r. vádlott részéről két bántalmazást látott, a továbbiakban pedig csak a bántalmazás hangjait hallotta. Azonban a két tanú vallomásából, és az igazságügyi orvosszakértők véleménye, valamint a sérülések elhelyezkedése és kiterjedése alapján megalapozottan vont következtetést arra az elsőfokú bíróság, hogy amikor a bántalmazás hangjai hallatszottak a csukott ajtó mögül, az I. r. vádlottal együtt a II. vádlott is bántalmazta a sértettet. **1. sz.** tanú ugyanis megerősítve többször is kijelentette, hogy a zárt ajtó mögül a bántalmazásra utaló hangok ugyanúgy hallatszottak akkor is, amikor II.rendű vádlott neve II. r. vádlott is bent volt.

A fentiekre tekintettel nem fogadható el II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védőjének azon érvelése, hogy mivel a két tanú a II. r. vádlott részéről bántalmazást nem látott, ebben az I. r. vádlottal való szándékegysége nem állapítható meg. sértett 1 bántalmazása előtt a két vádlott együtt már négy sértettet bántalmazott, mely tényből az a következtetés vonható le, hogy sértett 1 esetében is, amikor a bántalmazás zaja hallatszott és II.rendű vádlott neve II. r. vádlott is benn tartózkodott, ez csakis azért volt, mert a sértettet ő is bántalmazta. Kétségtelen, hogy **1. sz.** tanú a gumibot ütések csak I.rendű vádlott neve I. r. vádlott részéről látta, de ez a gumibot is II.rendű vádlott neve II. r. vádlotté volt. Ilyen körülmények mellett megalapozott az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a körben is, hogy sértett 1 sértettet I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak szándékegységben bántalmazták.

Alapítan II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védőjének arra való hivatkozása is, hogy a sértett halálához vezető zsírembólia kizárólag a legutolsó, I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által a sértetre mért gumibot ütésektől keletkezett. Az orvosszakértők ugyanis, ilyen nyilatkozatot nem tettek, és ezt **(3. sz. szakértő neve)** szakértő véleménye is csak feltételesen tartalmazza. (1. sz. szakértő neve) és **(2. sz. szakértő neve)** szakértők egyértelműen megállapították, hogy a zsírembóliát nem kizárólag I.rendű vádlott neve I. r. vádlott azon gumibot ütései okozták, melyeknek **1. sz.** tanú tanúja volt, hanem a bántalmazás sorozat egésze eredményezte. Egyébként, az első fokú eljárásban becsatolt véleményében **(3. sz. szakértő neve)** orvosszakértő is úgy foglalt állást, hogy nem csupán a sértett hátulsó testfelszínén, hanem a mellkasfalának elülső részét ért erőbehatások is szükségesek voltak a zsírembólia létrejöttéhez.

Azt, hogy a bordatörések nagy része élő állapotban, tehát nem az újraélesztés során keletkezett, objektív adatok, mégpedig a bordatörések vetületében lévő nagy kiterjedésű szövetközi bevérvések és a bordák tört végei által megsérült mellhártyafali bevérvések szövettani leletei is igazolták. Ugyanakkor a bordatörések lefutása sem zárta ki, hogy az egyes bordák külön erőbehatások következtében törtek el.

A fenti bizonyíték értékelés mellett az V. pontbeli tényállás is megalapozott.

Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nincs törvényes lehetőség. Ezért, a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállásból helyesen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére, és

cselekményeiket a tényállás V. és IV/a) pontja szerinti cselekmények kivételével törvényesen minősítette.

I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak terhére megállapított V. pontbeli cselekményt társtettesként, különös kegyetlenséggel és védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett emberölés büntettének és társtettesként elkövetett kényszervallatás büntettének minősítette. Az emberölés büntette minősítését arra alapította, hogy a kifejezetten erőteljes fizikumú két vádlott igen nagy számú, a sérülések egybefolyása miatt, pontosan nem meghatározható, de 21-et mindenképpen meghaladó számú, közepes, közepesnél nagyobb és nagyobb erejű ököllel és gumibottal történő ütéssel, rúgással, továbbá megtaposással vagy megtérdepeléssel kitartóan, sorozatosan bántalmazta az évek óta italozó életmódot folytató sértett 1 sértettet, aki ruhával fedett testrészein, a mellkasán és a hátán nagy kiterjedésű zúzódásos, vérzéses sérüléseket, a szegycsont és 21 borda, többségében kiterjedt vérzéses, törésekkel, zúzódásokkal társuló bevérzését szenvedte el, ami miatt halálának oka zsírembólia volt. Álláspontja szerint mivel a sokszoros bántalmazás a sértett mellkasát érte, amely létfontosságú szervek védelmét biztosítja, ilyen mértékű ütlegetés esetén a vádlottak tudatának át kellett fognia azt, hogy a bántalmazásuk folytán olyan belső sérülések keletkezhetnek, melyek miatt a sértett halála is bekövetkezhet. Annak, hogy a halál oka egy előre nem látható zsírembólia volt, mivel ez a köznapis ember számára nem ismert halálok, és a vádlottak erre végképp nem számíthattak, nincs jelentősége, mert ezen túlmenően közvetlen életveszélyt jelentett a mellkasi instabilitással járó sokszoros bordatörés és szegycsont-törés, amely ugyanúgy a sértett halálához vezethetett volna. Mindezekből, valamint a bántalmazás elhúzódó voltából, a vádlottak fellépésének nagy erővel és intenzitással történő megnyilvánulásából, a jelentési kötelezettségük elmaradásából, kétséget kizáróan megállapíthatónak találta, hogy egyenes szándékuk testi sértés okozására irányult, de tudatuk átfogta azt a tényt, hogy a bántalmazásuk eredményeként a sértett halála is bekövetkezhet, amiért az eshetőleges ölési szándékuk állapítható meg.

Az ítéletábrlának abban kellett állást foglalni, hogy az ölési szándék megállapítható-e. Az egyenes szándék nyilvánvalóan fel sem merül. Az elsőfokú bíróság eshetőleges ölési szándékkal kapcsolatos jogi értékelésével viszont nem értet egyet. Tény az, hogy a két vádlott kitartóan bántalmazta sértett 1 sértettet, aki e bántalmazás során csonttöréseket és a zsírszövet mélyéig hatoló zúzódásokat, sebzéseket szenvedett, és halála a kiterjedt vérbeszűrődés következményeként kialakuló zsírembólia következtében állt be. A halálos eredmény áttételes okozati láncolat eredményeképpen történő

beállta a vádlottak cselekménye eredményéhez fűződő pszichikus viszonyát is meghatározza. Ebből következően, nem vonható megalapozott következtetés arra, hogy a vádlottak által elkövetett bántalmazás halálos eredményének lehetőségét a vádlottak előre látták. sértett 1 bántalmazása előtt a két vádlott ugyanazon testrészeken, ugyanolyan módon, csak eltérő ideig és erőbehatásokkal mint sértett 1 sértettet, már bántalmazott négy embert, akik csupán nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedtek. A bántalmazás idejének és a nagyobb erőbehatásoknak az oka az volt, hogy a többi sértett a bántalmazást szóltanul tűrte, sértett 1 viszont visszaszólt, ellenállt. Ez a vádlottakat feldühítette, ezért bántalmazták hosszabb ideig és nagyobb erőbehatásokkal, viszont a különbséget az előző és ezen bántalmazás között nem érezték. sértett 1 sérülései önmagukban, egyenként nem vezettek volna halálos eredményhez, az azt kiváltó zsírembóliát a sérülések összessége okozta. Ez viszont, a sértetti sérüléseknek nem tipikus következménye volt. Ilyen körülmények mellett a vádlottak a fellépő zsírembólia lehetőségét valójában nem ismerhették fel. Ezért az állapítható meg, hogy sértett 1 esetében a hosszabb ideig tartó és nagyobb erejű bántalmazás miatt előre látták, hogy a sértett halála is bekövetkezhet, de mivel a korábban ugyanazon testrészeken, ugyanolyan módon bántalmazott sértettekénél csak könnyű testi sérülés következett be, saját képességeikre alapítottn, miszerint tudták, hogyan kell valakit bántalmazni ahhoz, hogy komolyabb sérülései ne keletkezzenek, bíztak a lehetséges halálos eredmény elmaradásában. Ilyen körülmények mellett a testi sértés okozására irányuló egyenes szándékuk, a halálos eredményben pedig a tudatos gondatlanságuk [Btk. 8. § 1. fordulat] állapítható meg.

Ezért az ítélőtábla a társtettesként elkövetett emberölés büntettként minősített cselekményüket a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) és (8) bekezdés 2. fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett halált okozó testi sértés büntettként minősítette.

Társtettesként felelnek az elkövetők az eredményért, ha a sértettet egymás tevékenységéről tudva akarategységben közösen bántalmazzák. Nincs jelentősége annak, hogy a több elkövető közül a súlyos sérülést ténylegesen ki okozta, a bekövetkezett eredményre figyelemmel kell a büntetőjogi felelősségüket megállapítani (BH 2007. 71.). A társtettesek gondatlanságának azonban életveszély okozó testi sértés büntette és halált okozó testi sértés büntette esetében külön-külön ki kell terjednie az eredményre mint minősítő körülményre (BH 1988. 212.).

A tényállás IV/a) pontja szerinti sértett 4 sérelmére elkövetett cselekményt az első fokú ítélet indokolásában kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság azért minősítette társtettesként, illetve bűnszegdként elkövetett kényszervallatás büntettként, mert a tetteges bántalmazás mindkét

szakaszában I.rendű vádlott neve I. r. vádlott, majd mindketten II.rendű vádlott neve II. r. vádlottal annak érdekében bántalmazták a sértettet, hogy a kábítószergyanús anyaggal kapcsolatban vallomást tegyen, és éppen a bűncselekmény tényállási elemeivel kapcsolatban feltett kérdéseket követően érte a bántalmazás. Ugyanakkor az egyéb eszközökkel kialakított légkör - a sértett kezeinek ok nélküli hátrabilincselése és a redőny lehúzása - már az ütést megelőzően félelmet keltett a sértettben, ami szintén negatívan befolyásolta az akaratnyilvánításban.

Ezzel szemben viszont, az irányadó tényállás szerint sértett 4 a megbilincselése, illetve a bántalmazása ellenére a cselekménnyel kapcsolatban feltett kérdésekre válaszolt, elmondta, honnan, mennyiért, milyen időközönként rendelte az anyagot, és azt is, hogy a lakásában hol tárolja. Mivel a kényszervallatás büntette célzatos bűncselekmény, a bántalmazás a hivatalos személy részéről annak érdekében történik, hogy más vallomást vagy nyilatkozatot tegyen, illetve ne tegyen, a jelen esetben pedig sértett 4 bántalmazása nem ebből a célból, hanem csupán a hivatalos személyek eljárása során történt. Az ítélet táblája ezért I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II. r. és IV. r. vádlottaknak a tényállás IV/a) pontja szerinti társtettesként, illetve bűnsegédként elkövetett kényszervallatás büntetteként minősített cselekményét I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak esetében a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett bántalmazás hivatalos eljárásban büntettének, IV. r. vádlott esetében, mivel az elkövetéskori törvényben a csoportos elkövetés nem minősítő körülmény, az 1978. évi IV. tv. 226. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint büntetendő bűnsegédként elkövetett bántalmazás hivatalos eljárásban büntettének minősítette.

A többi cselekménynek az elsőfokú bíróság általi minősítése törvényes azzal, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott 5 rb., II.rendű vádlott neve II. r. vádlott 4 rb. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlott 1 rb. a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés és (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett testi sértés büntette cselekményei, mivel védekezésre képtelen személy sérelmére követték el, a (4) bekezdés b) pontjának 1. fordulata szerint minősülnek. E minősítő körülményt az alapozza meg, hogy a vádlottak valamennyi sértettet jogszerűtlenül hátrabilincseltek kézzel és **sértett 5** sértettet összekötözött lábakkal lévő helyzetben bántalmazták, mely mellett a sértettek ideiglenesen nem voltak képesek ellenállás kifejtésére.

I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottak **sértett 3** sértettet öntudatlan állapotban is bántalmazták, fejét a hóba nyomták, aki ezért ijedségében székletét a nadrágjába

eresztette, I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak pedig **sértett 5** sértettet még azután is bántalmazták, hogy összeesett és a földön fekvé jelezte, hogy rosszul van, majd amikor vizet kért I. r. vádlott úgy adott neki, hogy fölé állt és ásványvizes palackból vizet locsolt az arcára. Mivel ezen elkövetési magatartások mellett a két sértett jogellenes fogvatartása súlyosabb testi és lelki szenvedés okozásával járt mint ami általában a személyi szabadság elvonásával együtt jár, helyesen minősítette az elsőfokú bíróság e vádlottak jogellenes fogvatartás büntettként értékelt cselekményét a sértett sanyargatásával elkövetettnek.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott, II.rendű vádlott neve II. r. vádlott és IV. r. vádlott jelenlétében bántalmazta sértett 4 sértettet, miközben őt a IV. r. vádlott tanúként hallgatta ki. Az ítélezési gyakorlat egységes abban, hogy a bűnsejly megállapításának nemcsak akkor van helye, ha valaki a tettes cselekményét tevőlegesen mozdítja elő, hanem olyan esetben is, amikor a bűncselekmény elkövetéséhez azzal nyújt segítséget, hogy olyan kötelességét mulasztja el szándékosan, amelynek teljesítése a bűncselekmény elkövetésének akadályozására vagy legalábbis nehezítésére lett volna alkalmas. IV. r. vádlottnak mint a bűnüldözésre hivatott rendőrség tagjának szolgálati kötelessége lett volna a bűncselekmény megakadályozása. Mivel ennek elmulasztásával kifejezésre juttatta vádlott-társával való egyetértését és a bűncselekmény megvalósítását elősegítette, a bántalmazás hivatalos eljárásban büntettként pszichikai bűnsejlye volt (BH 1983. 223.).

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottak esetében, a feltételes szabadságra bocsátás lényegesen kedvezőbb szabályaira tekintettel az elbíráláskori törvényt alkalmazta.

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság többségében helyesen vette számba, és értékelt. Az ítéletábla valamennyi vádlott esetében további enyhítő körülményként vette figyelembe a bűncselekmények elkövetésétől eltelt hosszabb időt, az eltérő minősítés folytán I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak esetében a súlyosító körülmények köréből mellőzte az emberölés kétszeres minősülését, e helyett súlyosító körülményként vette figyelembe mindkét vádlottnál, hogy a halált okozó testi sértés büntettkét védekezésre képtelen személy sérelmére és különös kegyetlenséggel követték el.

III. r. vádlott esetében az enyhítő körülmények köréből mellőzte, hogy viszonylag kevés szakmai tapasztalattal rendelkezett, mivel a cselekmény elkövetésekor már három éve volt rendőr.

I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak terhére megállapított legsúlyosabb bűncselekmény, a halált okozó testi sértés büntetvény büntetési tétele 2-8 évig terjedő szabadságvesztés, a halmazatként kiszabható szabadságvesztés 2-12 év. E cselekmény olyan brutális rendőri intézkedést takar, mely miatt a legszigorúbb büntetés kiszabása indokolt. Az ítélet tábla ezért I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben a személyiségére és arra is figyelemmel, hogy a vádlott-társak vonatkozásában a meghatározó, irányító szerepe neki volt, vele szemben a szabadságvesztés tartamát a maximumban határozta meg. II.rendű vádlott neve II. r. vádlottnak kevésbé volt domináns szerepe még a közösen elkövetett cselekményekben is, bűnösségének foka enyhébb és I.rendű vádlott neve I. r. vádlotthoz képest a halmazatban lévő bűncselekményeinek száma is kevesebb. Mindezen körülmények vele szemben, I.rendű vádlott neve I. r. vádlotthoz képest enyhébb szabadságvesztés kiszabását indokolják. Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla I.rendű vádlott neve I. r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 12 évre, II.rendű vádlott neve II. r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 10 évre enyhítette.

A súlyosító körülmények túlsúlyára figyelemmel indokoltnak találta mindkét vádlott vonatkozásában, az elsőfokú bíróság által alkalmazott végrehajtási fokozattal egyezően, a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján eggyel szigorúbb, fegyház végrehajtási fokozat alkalmazását

A Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján mindkét vádlott a szabadságvesztésből legkorábban annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

III. r. és IV. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés súlyosítását és a végrehajtása felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzését az ítélet tábla, az ügyészi indítvánnyal szemben, a jelentős időmúlásra és arra figyelemmel, hogy mindketten elvesztették állásukat, miáltal őket további joghátrány is érte, valamint mert III. r. vádlott esetében a cselekmény elkövetésekor I.rendű vádlott neve I. r. vádlott volt a járőrparancsnok, ami számára függőségi viszonyt jelentett, nem találta indokoltnak.

IV. r. vádlott a rendőri munkát élethivatásának tekintette, de tudomásul kellett volna vennie, hogy ezzel nem csak jogok, hanem kötelezettségek is járnak és, hogy a jó munka végzéséhez hozzá tartozott volna az is, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott általi bántalmazást megakadályozza. Ezért az ítélet tábla vele szemben is szükségesnek tartotta a szabadságvesztés büntetést, más büntetés kiszabását nem találta indokoltnak.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor sértett 2, **sértett 3**, **sértett 5** és sértett 4 sértettekre vonatkozó kiegészítő orvosszakértői vélemények kapcsán felmerült bűnügyi költség (költségjegyzék 71-74. tétel) viselésére az érintett vádlottakat nem kötelezte arra hivatkozással, hogy felelősségüket csak könnyű testi sértés büntetében állapította meg, és ezért úgy rendelkezett, hogy ezt a bűnügyi költséget az állam viseli. A kiegészítő orvosszakértői vélemények beszerzésére ugyanis azért került sor, mert felmerült a súlyosabb sérülés keletkezésének reális lehetősége. Az, hogy az orvosszakértő ezt nem állapította meg, az érintett vádlottakat a szakvéleménnyel felmerült bűnügyi költség viselése alól nem mentesíti. Ezért az ítélet tábla az emiatt felmerült 62.892. forint bűnügyi költség megfizetésére is a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése alapján I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottakat kötelezte. Így I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak egyetemlegesen 407.048.- forint, míg I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottak egyetemlegesen 39.641.- forint első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget kötelesek megfizetni, a bűnügyi költségnek az állam által viselt részére vonatkozó rendelkezést pedig mellőzte.

A kifejtettekből következik, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a fentiek szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján számította be a 2014. december 17. napjától 2015. június 19. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt.

Szeged, 2015. június 19.

Dr. Hegedűs István
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria
a tanács tagja, előadó

Dr. Mezölaki Erik
a tanács tagja

A Szegedi Ítélet tábla Bf.III.119/2015/17. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 8.B.390/2013/93. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős - és III. r. és IV. r. vádlottak vonatkozásában fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2015. június 19.

Dr. Hegedűs István

a tanács elnöke